Tetiana Bybyk
Kherson State University, Kherson, Ukraine

DIGITAL STORYTELLING AS A TOOL FOR INTRODUCING INTERNATIONAL STUDENTS TO THE HISTORY OF UKRAINE

Abstract. The paper explores digital storytelling as a means of introducing the history of Ukraine to international students. It outlines opportunities to use digital narratives when studying historical events, individuals, documents, and cultural monuments. Particular attention is paid to combining historical content with visual and audiovisual materials and to students' independent work. Such a format can help overcome difficulties arising from unfamiliar historical contexts and language barriers.

Keywords: digital storytelling, international students, history of Ukraine, digital technologies, historical materials, higher education

Тетяна Бибик
Херсонський державний університет, Херсон, Україна

ЦИФРОВИЙ СТОРІТЕЛІНГ ЯК ЗАСІБ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ З ІСТОРІЄЮ УКРАЇНИ

Анотація. У тезах розглянуто цифровий сторітелінг як один із способів представлення історії України іноземним студентам. Окреслено можливості використання цифрових історій під час роботи з історичними подіями, постатями, документами та культурними пам’ятками. Увагу приділено поєднанню історичного змісту з візуальними й аудіовізуальними матеріалами, а також самостійній діяльності студентів. Визначено, що такий формат може допомогти подолати труднощі, пов’язані з незнайомим історичним контекстом і мовними бар’єрами.

Ключові слова: цифровий сторітелінг, іноземні студенти, історія України, цифрові технології, історичний матеріал, вища освіта.

Історію України іноземному студенту не завжди легко сприймати з першого пояснення. Причина полягає не лише в незнайомих назвах чи термінах. За кожною історичною подією стоять політичні, культурні та суспільні обставини, про які студент може нічого не знати. Якщо просто подати йому перелік дат та імен, частина інформації швидко втрачає зв’язок між окремими фактами. Значно зрозумілішим матеріал стає тоді, коли події об’єднані спільною розповіддю та доповнені конкретними візуальними матеріалами.

Саме на цьому ґрунтується цифровий сторітелінг. У навчальному процесі його можна розуміти як створення короткої цифрової розповіді, у якій текст поєднується із зображеннями, відео, звуком, картою, документами або іншими цифровими матеріалами. Така історія може бути підготовлена викладачем або самими студентами. Її формат не обов’язково має бути складним: для навчального заняття достатньо кількох змістовно пов’язаних слайдів, фотографій та коротких пояснень.

Особливо доречним цифровий сторітелінг є у роботі з іноземною аудиторією. Дослідження Е. Мелетіаду показало, що використання цифрових

історій у вищій освіті сприяє залученню мультимовних студентів до навчальної діяльності та може підтримувати розвиток критичного мислення і міжкультурної обізнаності [1, с. 111–114]. Для вивчення української історії це відкриває можливість одночасно працювати з інформаційним та культурним компонентами навчання.

Наприклад, тему Київської Русі можна представити через цифрову історію, що починається з карти територій, далі містить фотографії архітектурних пам'яток, коротку інформацію про Київ та окремих історичних діячів. Іншим варіантом може бути історія одного міста. У цьому випадку студент бачить не просто дату його заснування, а фотографії сучасних і давніх вулиць, уривки документів, карту змін території, інформацію про відомих мешканців. Завдяки цьому загальна тема отримує конкретний образ.

Цифровий формат також дає змогу обережніше працювати зі складними сторінками української історії. Під час розгляду Голодомору, Другої світової війни чи подій російсько-української війни важливо не перевантажувати студентів великою кількістю фактів. Доцільніше вибрати кілька достовірних джерел і побудувати навколо них послідовну розповідь. Документ, фотографія або свідчення очевидця в такому випадку стають не ілюстрацією до лекції, а матеріалом для обговорення.

Подібну можливість демонструє дослідження Д. Петусі, А. Катіфорі, К. Серві, М. Руссу та Й. Іоаннідіса. Автори розглядають інтерактивну цифрову історію як середовище, у якому студенти можуть не лише отримувати інформацію, а й взаємодіяти з історичним сюжетом, обговорювати його та розглядати події з різних позицій [2, с. 2–4]. Для іноземних студентів це особливо цікаво, адже під час обговорення вони можуть порівняти український історичний досвід з подіями, відомими їм із власної країни.

Ще один напрям використання цифрового сторітелінгу пов'язаний із роботою студентів над власними матеріалами. Наприклад, після вивчення певної теми викладач може запропонувати невеликим групам створити цифрову історію тривалістю кілька хвилин. Одна група може розповісти про історичну постать, інша – про місто, третя – про культурну пам'ятку. Для підготовки роботи студенти мають знайти інформацію, відібрати необхідні матеріали, визначити послідовність розповіді та пояснити свій вибір.

Така діяльність має значення не тільки для засвоєння історії. Студент вчиться працювати з джерелами та відрізняти головну інформацію від другорядної. Українські дослідники М. Москалюк та А. Лень зазначають, що цифрові технології розширюють можливості роботи з історичними джерелами, візуалізації матеріалу та розвитку критичного мислення [3, с. 92–96]. У цифровому сторітелінгу ці можливості поєднуються в одному завданні.

О. Мельничук, аналізуючи використання цифрового сторітелінгу під час вивчення історії України, також пов'язує його ефективність із самостійним добором та осмисленням матеріалу. На думку дослідниці, робота над цифровою

історією передбачає не механічне відтворення готової інформації, а її аналіз та інтерпретацію [4, с. 83–85]. Для іноземних студентів це може бути способом поступово перейти від простого ознайомлення з українськими історичними фактами до більш самостійного їх опрацювання.

Не менш важливою є мовна складова. Іноземному студенту може бути складно прочитати великий історичний текст українською мовою, особливо якщо він містить малознайомі терміни. Натомість короткі підписи до фотографій, фрагменти відео та невеликі текстові блоки сприймаються легше. Досвід використання цифрового сторітелінгу у вищій мовній освіті, описаний О. Дацків, показує, що робота над цифровими історіями може поєднувати змістове навчання з розвитком комунікативних умінь студентів [5, с. 99–102].

Тому під час занять з іноземними студентами цифровий сторітелінг можна поєднувати з мовними завданнями. Після перегляду історії студентам можна запропонувати пояснити нові поняття, переказати подію, скласти короткий коментар до фотографії або самостійно записати голосовий супровід до презентації. У результаті історичний матеріал стає основою для мовної практики, а мовні вправи допомагають краще закріпити інформацію про Україну.

Використовуючи цей метод, варто пам’ятати про достовірність матеріалу. Цифрова історія може бути емоційною та цікавою, однак її зміст повинен спиратися на надійні історичні джерела. Особливо це стосується тем, які мають різні трактування або пов’язані з травматичними подіями. Іноземний студент часто не має достатніх знань, щоб самостійно помітити історичну неточність, тому викладач має допомогти йому перевірити походження використаної інформації.

Отже, цифровий сторітелінг має практичну цінність для ознайомлення іноземних студентів з історією України. Він дозволяє подати складний матеріал через зрозумілу послідовність подій, доповнити текст фотографіями, картами, документами та відео, а також залучити студентів до самостійного створення власних історій. Важливо, що цифрова історія може одночасно виконувати кілька функцій: інформаційну, навчальну, комунікативну та культурну. Саме поєднання цих можливостей робить цифровий сторітелінг доречним інструментом роботи з іноземними студентами, для яких історія України є новим культурним і навчальним матеріалом.

REFERENCES / СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Meletiadou E. Using educational digital storytelling to enhance multilingual students’ writing skills in higher education. *IAFOR Journal of Education: Technology in Education*. 2022. Vol. 10, № 2. P. 111–130. DOI: 10.22492/ije.10.2.06.

2. Petousi D., Katifori A., Servi K., Roussou M., Ioannidis Y. History education done different: A collaborative interactive digital storytelling approach for remote learners. *Frontiers in Education*. 2022. Vol. 7. Article 942834. DOI: 10.3389/feduc.2022.942834.

3. Москалюк М. М., Лень А. В. Цифрові технології та їх роль у вивченні історії. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2025. № 18. С. 92–102. DOI: 10.28925/2414-0325.2025.188.

4. Мельничук О. Цифровий сторітеллінг як засіб розвитку критичного мислення учнів в умовах вивчення історії України. *Актуальні проблеми методики навчання історії, правознавства, громадянської освіти та географії* : матеріали XVII Міжнар. наук.-практ. конф. Харків, 2026. С. 83–86.

5. Дацків О. Проєкт з цифрового сторітелінгу на заняттях з практичного курсу англійської мови. *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологія"*. 2023. № 19(87). С. 99–102.